

Rigsdagstidende.

1850

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N^o** 276.

72de Møde.

Onsdagen den 8de Mai.

(Fortf.)

Tsberning (fortf.): Just fordi det er Tilfældet med denne Klasse af Bestillingsmænd, at Mænd af den Art, jeg her omtaler kunne finde Ansættelse og Forfremmelse iblandt dem, just derfor beder jeg det ærede Thing om at understøtte os i denne Botering (Ja!). Den ærede Finantsminister har omtalt, hvad det ærede Medlem her bagved mig sagde om Postreformen, og jeg tilstaaer aabent, at deri var noget Uklart. Saavidt jeg forstod den ærede Finantsminister, saa sagde han, at af politiske Grunde antog han det ikke hensigtsmæssigt, snart at sætte denne Reform igjennem — det var ikke finantsielle Grunde, men det var politiske, og han vilde derfor hellere forbeholde sig Ret til, naar Omstændighederne forandrede sig, saa at Gjennemførelsen var gunstig, at gjøre det ved en provisorisk Lov, hvorved han selv overtog Ansvaret, end at faae en Bemyndigelse til at gjøre det, isald han fandt Tidspunktet passende, saa at han kunde benytte denne Bemyndigelse under sit Ansvar. Saaledes forekommer det mig, at den ærede Finantsminister udtalte sig. Jeg kan ikke see den Forskjel, som skulde ligge deri, hellere at overtage sig det hele Ansvar ved en provisorisk Anordning, end her fra Thinget at faae en Opfordring, som jeg næsten kunde sige halvt dækkede hans Ansvarlighed. Jeg kan kun forstaae det, naar han derved vil sige; jeg vil hellere i den større Ansvarlighed have en større Undskyldning til at lade det være (Ja!), og denne Undskyldning skulde saa hentes fra de politiske Grunde; jeg vil nødig gaae ind paa disse politiske Grunde, fordi Undersøgelsen kan føre mig ind paa et Gebeet, som jeg maaskee ikke bør betræde, men det vil jeg sige som en almindelig politisk Grund, at skulle vi komme

til at ordne vore Forhold godt med Ublandet, saa skal det være ved at regjere godt i Indlandet (Hør!). Jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at hvilkensomhelst Reform, vi end gjøre i hvad jeg med Fornøielse vil kalde vort provindsielle Danmark, hvori vi nu alene kunne regjere, saa vil ingen af disse gode Reformer komme os til Skade ved Afgjørelsen af vore ydre politiske Forhold; jeg holder mig tværtimod overbeviist om, at dersom vi her indenfor vor snævre Grændse kunde regjere saaledes, at vi bleve et Mynster for Europa, saa fik vi Benner der, hvor vi nu have Sjender, paa en anden og bedre Maade, end ved alle de Midler, som vi ellers kunde anvende. Jeg skal derfor understøtte min ærede Ven her nær ved mig (Otterstrøm) i hans Bøn til den ærede Minister om i denne Retning saa snart som muligt at regjere saa godt, som han kan. Naar den ærede Minister har sagt, at han fandt den Plan, som var ham forelagt, meget god, men han vidste dog ikke, om det var den bedste, og derfor vilde han tøve til han fandt den bedste, saa vil jeg gjøre ham opmærksom paa, at den, som i Verden ikke begyndte paa Noget, førend han havde fundet det bedste, og ikke samtidig dermed kan blive Gud Skaber, han kommer aldrig til at gjøre det Gode (Hør!). Jeg har havt de sørgeligste Erfaringer i den Henseende, just i min egen Livsstilling; jeg har saaledes levet under Forhold, hvor jeg idelig skulde berette om de nyeste Opfindelser i Baaben, fordi man vilde, at her i Danmark skulde indføres de bedste Baaben, og uagtet jeg idelig skrev, naar jeg havde fundet noget Nyt: Tag dette Baaben, det er et godt Baaben, saa skrev man dog idelig: Skaf Oplysning om et bedre, og Enden blev, at man hverken fik det gode eller det bedste (Latter). Jeg raader derfor den ærede Finantsminister og opfordrer Thinget til, at give ham den Bemyndigelse, at, naar han finder Leiligheden beqvem, da at være til-